

войниците започнаха да се топятъ, като пролѣтенъ снѣгъ: всѣки денъ излизатъ отъ строя по 40—50 человѣка, то болни, то съ замрѣзали крака, ръцѣ и уши. И защо ли ни държатъ толкова врѣме на Шипка? продължи сѫщия офицеръ; не щѣше ли да бѫде по добре да ни пратятъ въ щурмъ на неприятелските укрепления и въ боя да измремъ, отъ колкото да станемъ жертва на студа?!

— Кажеге, моля ви, попитахъ азъ говорившия офицеръ,— до колкото зная, войниците отъ 14 дивизия испълняватъ сѫщата служба на Шипка и заематъ по опасните пунктове на позицията, а между това, тѣ сѫ бодри и здрави. Съ какво може да се обясни това обстоятелство?

Този въпросъ не съвсѣмъ се хареса на моите нови познайници. При всичко това, една отъ тѣхъ отговори твърдѣ свободно, като стоваряше всичката отговорност върху висшето началство, което се било ограничавало само съ издаване обширни инструкции и прикази, безъ да се спусне въ мрачната, студена и влажна колиба на войника и да види отъ близо него-вия животъ.

— „Помилуйте“ може ли да се държатъ нещастните войници въ ложементите безсмѣнно по двадесетъ и четири часа въ денонощето? Трѣбва ли да се хранятъ съ замрѣзала храна, да се държатъ войниците въ такова студено врѣме, безъ кожуси и съ тѣсни обуща, често обути съ платнени навуща и проч? Не трѣбаше ли то — началството да се погрижи да се направятъ за войниците добри и топли колиби, въ които, слѣдъ смѣната, да можатъ да стоплятъ сдѣрвенѣлото си тѣло. завърши оживлено съ тия въпроси младия офицеръ

— Мене ми се струва, че всичкото зло не се крие въ нераспоредителността на Шипка на висшето началство, забѣлѣжи Поруч. С. Корена на злото е въ самото въспитание на войниците. Тукъ е и главната причина на заболяванията и на замрѣзванията на войниците отъ 24-а дивизия. Тая дивизия е квартирувала въ Петербургъ. Тя е била обучавана, прѣиму-